

Ave Maria! Fájdalmas Anya Búcsú – Családok Szentmiséje – homília

Kedves testvéreim!

Ezekben a napokban, a Fájdalmas Anya Búcsúja alkalmából, megnyitjuk házunk kapuját és befogadjuk rokonainkat és a zarándokokat.

Megosztjuk velük asztalunkat, barátságunkat, az imádságot és a liturgiát.

Elmeséljük egymásnak az év örömteli és szomorú eseményeit.

Megnézzük az egykori fotókat.

Találkozunk a család új tagjaival: az újszülöttekkel, a menyasszonyokkal és vőlegényekkel.

És együtt emeljük tekintetünket a Fájdalmas Anyára.

Ő az, aki ma estétől összegyűjt bennünket.

Ő, aki megmutatva Krisztust, aki szeretetből meghalt a kereszten, rámutat arra, akitől mi is megtanulhatunk szeretni.

A szeretetre a családi közösség együttélésére számtalan példát találunk a Szűz Anya életében.

A Via Matrisban – Mária hét fájdalmában- és e templomban található művészeti tárgyakon, gyakran látjuk együtt Máriát Jézussal és Szent Józseffel.

Mária és József életét egy mély házastársi közösség pecsételi meg.

Együtt néznek szembe az Augustus Cézár népszámlálási dekrétuma miatt történt nehézségekkel.

Együtt élük meg, örömben és szegénységben, Jézus születésének megváltó eseményét.

Együtt teljesítik az Úr törvényében előírt rítusokat, szokásokat: a körülmetélést, a névadást, az újszülött bemutatását a templomban.

Együtt áldotta meg őket Simeon.

Együtt néznek szembe Heródes üldözésének és az egyiptomi menekülésnek kemény próbájával.

Együtt élték Názáretben az alázatos és munkás életet, oly módon, hogy Jézus “ácsként” velük dolgozott.

E példák sokaságán keresztül Mária azt sugallja nekünk, hogy a családban és a közösség bármely formájában, meg kell lennie annak a közös akaratnak, hogy együtt nézzenek szembe a mindennap jelentkező kis és nagy eseményekkel.

Mária és József előbb mondtak egymásnak egy szerető Igent, mielőtt kimondták az Igent az Angyalnak.

A számtalanszor szeretetből kimondott igen a családon belül, megnyitja az utat az Istennek mondott igenre.

Kedves testvéreim!

A családról szóló viták nagyon könnyen az engedelmesség és a tekintély témájába siklanak.

És aztán csaknem mindig megismétlődik az ismert rigmus: “már semmi sem olyan, mint régen.”

Nézzünk néhány példát erre Mária életéből:

Mária életének néhány eseménye elmondja nekünk, hogyan volt kezdetben, hogyan volt régen.

A kánai menyegző, ahol ott volt Jézus, az Anyja és az apostolok, azzal a kockázattal járt, hogy egy bor nélküli, öröm nélküli ünneppé lesz.

Ez a kockázat, minden házaspárral megeshet.

A fő üzenet, amit Mária, a házassági öröm megtartásához akkor megosztott, a következő mondatban áll: „Tegyétek meg, amit Jézus mond nektek.” Mária így azt sugallja nekünk, hogy lépünk túl a házastársi, a szülő és gyermek kapcsolaton, hogy visszanyerje mindenki a Krisztussal való személyes kapcsolatát az otthon és az élet mindennapjaiban.

A tizenkét éves Jézus, már meghívta az ő szüleit az Isten igéjének hallgatására. Elment velük Jeruzsálembe a Húsvét ünnepére. Elveszítették. Három nap múlva találtak rá a templomban. Az Édesanyja azt mondta neki: „Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, atyád és én bánkódva kerestünk téged.” Ő, ezt felelte nekik: „Miért kerestetek? Nem tudtátok, hogy nekem Atyám dolgaival kell törődnöm?”

Szent Lukács így ír erről: „de ők nem értették meg szavait”. Jézusnak e szavait „nem tudtátok, hogy Atyám dolgaival kell törődnöm”, mindenkinek ki kell mondania a családján belül. Ezt akkor tesszük meg, ha naponta kapcsolatban vagyunk Isten Szavával a Szentírásban. A Biblia nem csak a templomban folyó liturgiára fenntartott könyv, hanem a Biblia -az Isten Szava- a családi közösségért van, a kis családgyházért van. Elimádkozhatunk egy zsoltárt, az élet eseményeinek tükrében, meghallgathatunk belőle egy-egy vigasztaló szót. Ha a családon belül mindenki az Úr, az Atya dolgaival foglalkozik, az Isten Szavára nyitottan, akkor mindenki éli a szeretet parancsát.

Ahogy az Ige testté lett Mária méhében, így az Isten szava fog mindenkit evangelizálni otthon. Így mindenki fel fogja ismerni, hogy mi az Isten terve vele és róla. Mindenki felismeri sajátos hivatását a családban és az egyházi közösségben. Így alkothat mindenki boldogabb családot és közösséget.

Kedves testvéreim!

Biztosan számos és különböző kérésekkel, szeretnénk Máriához és az ő Fiához fordulni családjainkért. Egy kérést különösen is szeretnénk nektek ajánlani, hogy tegyetek fel nekik. Hány éve már, hogy a Fájdalmas Anya Plébánia területéről senki sem lépett be a szemináriumba, vagy szerzetesközösségbe?

Azt javaslom, hogy minden család a mai naptól fogva ma estétől kezdjen el így imádkozni: „Uram, a Fájdalmas Anya közbenjárására, hívj valakit családjunkból a papi szolgálatra, és a megszentelt életre.”

Miért van az, hogy sok más tervünk van gyermekeinkkel és unokáinkkal kapcsolatban, de kizárjuk ennek a hivatásnak a kérését?

Mi valamennyien egy olyan egyetemes közösségnek, az Egyháznak vagyunk része, aki arra hivatott, hogy evangelizálja, például, Kínát, de Európát is és benne Magyarországot is. A Fájdalmas Anya tisztelete, mely nemzedékeket támogatott a nehéz időkben, tudná táplálni Eger fiataljainak hitét. Imádkozzunk ezért is a Szűz Anyához.

Kedves testvéreim!

A családi élet összetartozására, a befogadásra, a megbocsátásra is találunk példát a Szent Szűz életéből. Az angyal azt mondta Józsefnek: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát”.

Jézus a kereszten azt mondta Jánosnak: „íme a te Anyád” és „attól az órától fogva házába fogadta Őt a tanítvány”.

Jeruzsálemben, a Mennybemenetel és a Pünkösöd között, Mária ott volt az apostolokkal, néhány nővel és Jézus rokonaival a cönákulumban -az utolsó vacsora termében-. Egyetértettek és kitartottak az imádságban. Mária itt úgy mutatkozik meg, mint a Befogadás, a Kiengesztelődés, az Együttlés, és az Egység Asszonya.

Ő közelről követte Jézust a Keresztúton, szemlélté sebeit. Ugyanígy szemléli sebeit az Ő Fia misztikus testének, az Egyháznak is. Az apostolok elhagyták Jézust; néhányan megtagadták; mások elszéledtek. A cönákulumban -az utolsó vacsora termében- Mária mindenkit befogad, akármilyen is volt a múltjuk.

A családban is mindannyian arra vagyunk hivatottak, hogy befogadjunk, kiengesztelődjünk, hogy utána menjünk az elveszett báránynak, hogy visszavárjuk a tékozló fiút, hogy bort és olajat öntsünk a másik sebére, hogy térdünkre vegyük a világ sebesültjeit, mint Mária, szinte újra szülve őket.

Valamikor régen, ezen a helyen egy ikon volt: így nevezték: 'Mária a bűnösök menedéke'. Nagyon könnyű magunkra ismernünk ebben a képben. Most a Fájdalmas Anya képe van itt, a Piéta, aki szemléli a halott és sebekkel borított Krisztus testét. Ő, az Együttlés Anyja. Ha plébániánk minden egyes családja követi Máriát a sebeket hordozók befogadásában, akkor a plébániánk, az együttlés és az együttlés kegyhelye lesz.

Azt kívánom, és azért imádkozom, hogy Plébániánk minden családjában kövessék a Szűz Anyát, legyünk hasonlóak hozzá, mint ahogy Máriának éneklünk:

Betegek Gyógyítója, bűnösök menedéke, keresztények segítsége, szolgálóid királynője.
Imádkozz érettünk. Ámen

Mons. Hubert atya.
2007-09-14